

У полі на волі
Дві сиві тополі,
Дві долі, що стали
Одною поволі.
І сонце їм світить,
І вітер їм віє,
І хмарка дощами
На голови сіє.
Одне у них щастя,
Одне у них горе,
Одне у них поле
І небо — як море.
Чи буря нагряне,
Чи грім пролунає —
Одна другу втішить
Як вміє і знає.
Отак собі в парі
Стоять споконвіку,
Нагадують людям
Про дружбу велику.
